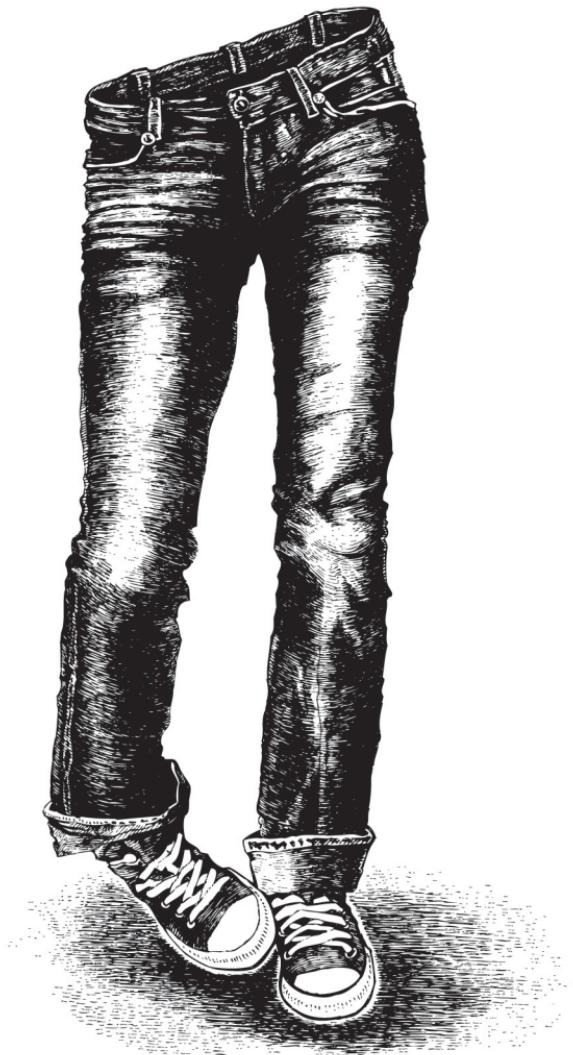

legende urbane

TĂUŞANCE

© 2011 Vlad Ioan Tăuşance

© 2011 Herg Benet Publishers, pentru prezenta ediție

Herg Benet Publishers
Str. Dr. Burghela 22, sector 2, București, România
www.hergbenet.ro
editor@hergbenet.ro

Ilustrație copertă: © 2011 jumpingsack

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
TĂUŞANCE, VLAD IOAN

Legende urbane / Vlad Ioan Tăuşance.

- București : Herg Benet, 2011

ISBN 978-606-92893-3-4

821.135.1-1

Tipărit în România

tăuşance

legende urbane

– poezii –

HERG BENET
P U B L I S H E R S

legende urbane

dă cu aspiratorul
spală vasele
fă o baie
aranjează-ți muzica alfabetic
taie-ți unghiile
orice
numai să
împingi inevitabilul
câteva minute mai departe

fă un cui
ignoră tremuratul mâinilor
limba uscată și umflată
care doare când atinge foița
cearșafurile pline de sânge uscat
trage draperiile
pune-ți un film
fă un ceai
stai
trei
secu
nde

în oraș e un criminal în libertate
cu gusturi bune
și un card visa gold

în oraș sunt prea multe colțuri
prea multe ganguri
întunecate prea multe minți
strigând
prea multe graiuri
guturale
prea multe sensuri
pentru o mâna ridicată
sau întinsă
stai acasă

închide ușa
aprinde soba
probează pistolul în fața oglinzii
rade-te pe piept
lasă lama să facă ce știe mai bine
doar un pic
picătură
cu
picătură
în chiuveta
pătată
cu pastă
de dinți
fă loc în debara
udă florile
pregătește pungile
du gunoiul
ascute cuțitele
pregătește gheața

fi tu însuți
știi doar că
în oraș e un criminal în libertate

snake

cine joacă snake
cu tramvaiul meu
de cartier
ce pleacă
cu start level
din viitorul nereușit
pe străduțe de favelă
spre centrul vechi
cine
evită la limită dezastrul
dând
din colț în colț
lungindu-se la înghițit oameni
evitând să-și muște coada
cine joacă tetris cu oamenii mei
cine-i clădește cu viteza curbei
unul peste altul
cine umple golurile unora
cu preaplinul altora
de-ajung să dispară în grupuri de minim
cinci
cine se va întrerupe din jocul ăsta
forțat să preia o con vorbire
oare
are cineva
acel cineva

nokia

pentru că nu-i aşa

în orice casă e un încărcător

de nokia

dacă ai pierdut trenul

new yorkul e istanbul
și invers

tot ce ne-așteaptă e frigul lung
neonul albinos
ceață sine
și autobuze cu numere bizarre

care duc invariabil
spre prieteni dubioși
pe care nici măcar nu-i ai

acolo
oamenii vorbesc ca ploaia
te iau pe neașteptate
și te prind încălțat cu teniși albi
cu hainele curate
singurele
te lasă cu o durere de cap
ce va duce
cel mai probabil
la meningită

dacă ai pierdut trenul
e sigur ultimul
dacă nu vara asta

atunci când

aici vom deveni părinții noștri
unghii intrate în carnea unei familii plăcătisite de cuvinte

dacă ai pierdut trenul
vei aștepta toată viața ambulanța
pentru tine sau
ai sănătatea
vei tremura de nerăbdare
în aşteptarea celor trei bătăi
ultimele

aici ajungi să ai o casă
acolo vom fi singuri
aici vom visa urât despre
acolo
vom mirosi urât
a pământul de acasă
care intră prin haine
care-ți încarcă bagajul la căntarul de pe aeroport
care-ți mucegăiește ultimele bancnote
care-ți germinează frica și fierea
și frica

în vis
new yorkul e istanbul
în fapt
e
invers

repeat

ninge cu purici ca-n anii '80
sub plapumă ascunzi picioare reci
ține-mi cald la spate
îmi țiuie urechile
un acord un cuplaj
poate
un racord o țeavă
în care bat vecinii de etaj

mergi aşadar pe vârfuri
spre comodă
din picioare
deschide acoladă
după acoladă
fredonând tâmp
printre rânduri
deschide baby radioul
azi e duminică și
e sfârșitul lumii
se prinde doar pe unde medii
și pe fereastră

deschide baby vinul de țară
adu pâinea de casă veche
cărată la oraș pe cizme
de femeile în fuste
ce deserveau locuințele lacustre

din cartiere
deschide ușa pentru unchii mei
ingineri
și mătușile mele asistente
pentru părinții
prezenți în număr din ce
în ce mai mic
pentru bunici cu povești intermitente
e ziua amintirilor insistente
azi e ziua pentru ieri

ninge cu purici ca-n anii '80
în seri de cenaclu
orașul se taie în linii abstracte
sângerează
ai noștri ne feresc privirea dinspre masacru
ne momesc cu portocale
întăresc
cu trupurile lor
baricada de cărți din jurul patului nostru
de copii cu carne moale
poartă zi de zi
sângeroase bătăliei
pentru carne sau un cuvânt
rămas pentru azi
în fondul principal de cuvinte

azi e ziua pentru ziua de ieri
azi dormim să ne-aducem aminte

Cuprins

- legende urbane, **5**
 - snake, **8**
- dacă ai pierdut trenul, **10**
 - repeat, **12**
- ex machina, **14**
- new game, **16**
 - taxiul, **20**
- fără remușcări, **21**
- lingua franca, **23**
 - cerere, **25**
 - impact, **28**
 - planuri, **30**
 - post restant, **32**
- instant karma, **34**
- transmigrație, **36**
 - going home, **38**
- șoferul civilizator, **41**
- fină mecanică a fluidelor, **43**
 - serenadă, **46**
 - closer, **48**
- prezervativul, **50**

geopolitica mea, **52**
fără cuvinte, **53**
replică, **55**
fetelor, ah, fetelor, **56**
cine a zis, **59**
de sezon, **60**
rețeaua, **62**
amor urban, **63**
nefericirea, **65**
spune-mi, **67**
aseară, **69**
luni, **71**
seara, **72**
horoscop, **73**
ce se întâmplă, **75**
pe drum, **78**
numainoi, **79**
elegie, **84**
va veni o vreme, **85**

|| Când muzica anilor '80 s-a dus, rămâne poezia lui tăușance „cuiul/ prezent ca o migrenă” și „apoi/ să comandăm șampanie”. Între aceste limite se desfășoară acțiunile poetice din *legende urbane*, cu diminețile și nopțile înțesate de nostalgie și de o întreagă garderobă afectivă *prêt à porter*.

Diferitele moduri de destrămare interioară găsesc în vocea din acest volum o bază capabilă să le developeze. și developarea continuă până la imaginea recurrentă a cuvintelor rupte, a scenelor fluide, a absentelor care apar aici ca fundațoare ale identității poetice: „în noaptea asta e liniște/ și nimenei nu mă privește în ochi/ și nimenei nu smucește la dans/ și nimenei nu îmi vede blugii/ și nimenei nu știe cum mă cheamă/ și nimenei nu mă cheamă/ în noaptea asta sunt eu”.

||

Răzvan Țupa

susținut de

**DECAT O
REVISTA**

TATAIA

ISBN 978-606-92893-3-4

9 786069 289334

hergbenet.ro

